

РЕШЕНИЕ

№ 377

гр. Перник, 02.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЕРНИК, I НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на десети май през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Валери М. Ненков

като разгледа докладваното от Валери М. Ненков Административно наказателно дело № 20221720200356 по описа за 2022 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.59 и сл. от ЗАНН

Образувано е по Жалба на ИВ. АНГ. ИВ.-ЕГН *****/от гр.Перник/, против Наказателно постановление № 22-1158-000013/18.I.2022год. на Началник сектор ПП-КАТ-ОДП-Перник с което на жалбоподателя е наложено наказание: “Глоба” в размер на 100лева на осн. чл.183 ал.5 т.1 от ЗДвП за извършено нарушение по чл.6 т.1 от ЗДвП,затова че на 10.I.2022г. в 17,40ч. в с.Драгичево-общ.Перник по ул.“Кракра“ с посока на движение от с.Рударци към гр.Перник,управлява л.а „Субару-Легац“ рег. № ***, като на кръстовището с ПП-1-1 навлиза и преминава на ЧЕРВЕН сигнал на работеща в нормален режим светофарната уредба работеща. Водача е сам в автомобила.

В жалбата и с.з се изтъкват доводи за неправилност на наложеното наказание, като се иска отмяна на НП.

Въззиваемата страна редовно призована, представител НЕ изпраща.

Пернишки районен съд, като съобрази доказателствата събрани по делото, както и предвид становищата на страните по реда на

чл. 14 и 18 от НПК, намира за установено следното:

Жалбата е подадена в срок по чл.59 ал.2 от ЗАНН, от надлежно легитимирано лице с правен интерес и е допустима,а разгледана по същество е основателна.

С АУАН GA № 541803/10.I.2022год./Типов номер/ на Н. Й. М. е посочено, че ИВ. АНГ. ИВ.-ЕГН ***** на 10.I.2022г. в 17,40ч. в с.Драгичево-общ.Перник по ул.“Кракра“ с посока на движение от с.Рударци към гр.Перник, управлява л.а „Субару-Легаци“ рег. № ***, като на кръстовището с ПП-1-1 навлиза и преминава на ЧЕРВЕН забранителен сигнал на работеща в нормален режим светофарната уредба работеща. Водача е сам в автомобила- нарушение на чл.6 т.1 от ЗДвП/чл.6. Участниците в движението:1. съобразяват своето поведение със сигналите на длъжностните лица, упълномощени да регулират или да контролират движението по пътищата, както и със светлинните сигнали, с пътните знаци и с пътната маркировка; 2. изпълняват разпорежданията на лицата, упълномощени да регулират или да контролират движението по пътищата, независимо от светлинните сигнали, пътните знаци, маркировката на пътя и правилата за движение./

Въз основа на горепосоченият Акт е издадено

Наказателно постановление № 22-1158-000013/18.I.2022год. на Началник сектор ПП-КАТ-ОДП-Перник с което на жалбоподателя е наложено наказание: “Глоба” в размер на 100лева на осн. чл.183 ал.5 т.1 от ЗДвП /чл.183. 5) Наказва се с глоба 100 лв. водач, който: 1. преминава при сигнал на светофара, който не разрешава преминаването;.../ за извършено нарушение по чл.6 т.1 от ЗДвП.

Жалбоподателя се явява лично в с.з.

Свидетеля по акта: Н. Й. М. се явява в съдебно заседание,като поддържа АУАН и изложената в него фактическа обстановка но заявява,че няма спомен,като неявилият се свидетел Д. ЕЛ. К. при липса на възражение е заличен.

При така установената фактическа обстановка, съдът направи следните правни изводи:

Производството, предмет на настоящето разглеждане е от административно наказателен характер при което е необходимо да се установи дали е деяние, същото представлява ли административно нарушение по смисъла на чл.6 от ЗАНН, ако да- извършено ли е от посоченото в акта лице и извършено ли е виновно-предпоставките са абсолютни, като тежестта на доказване лежи върху административно наказващия орган.

Задължително, кумулативно условие е спазването на процесуалните правила по чл.42 от ЗАНН /още повече ако евентуални нарушения в акта не могат да се преодолеят по реда на чл.53 ал. 2 от ЗАНН/, както и правилата по чл.57 ал.1 ЗАНН, каквито в конкретния случай, процесуални нарушения по издаване на акта за административно нарушение и НП, водещи до съществено засягане правото на защита на жалбоподателя–се установиха и ще се разгледат по долу.

Съставянето на актове за извършеното административно нарушение е основополагащ елемент от всяко административно производство. Това е дейност от процесуално естество от чието добросъвестно и законосъобразно осъществяване зависи в голяма степен ефективността на последващата юрисдикционна-наказателна дейност на административно наказващия орган.

Чрез съставения акт се сезира оторизирания административно наказателен орган със съответния административно наказателен спор и се иска от него да се произнесе по същия, като се внася твърдение, че е налице виновно извършено административно нарушение от определен вид, който по силата на разпоредбата на чл.189 ал.2 от ЗДвП /конкретно касаещи ЗДвП/ е с меродавна доказателствена сила до доказване на противното.

Абсолютно задължително е и в акта за установяване на административно нарушение и в наказателното постановление административното нарушение, което е вменено във вина на нарушителя и за което той е санкциониран да бъде описано точно, прецизно и разбираемо, както и да съдържа всички обективни и субективни признаци на посочената, като нарушена норма от съответния нормативен акт.

Също така следва да съществува правно единство между описаното, като нарушение текстово и цифрово в акта и в наказателното постановление.

Не на последно място съставеният акт за установяване на административно нарушение, следва да съдържа всички реквизити, посочени в чл.42 от ЗАНН.

Издаденото въз основа на него наказателно постановление е необходимо да съдържа реквизитите, посочени в чл.57 от ЗАНН и да бъде издадено от компетентен орган /Заповед № 8121з-32/02.XII.202год/.

В съответствие с разпоредбата на чл.43 ал.1 от ЗАНН актът е подписан от актосъставителя както и от свидетеля по акта. Предявен е на нарушителя за запознаване с неговото съдържание.

В графата му, предоставяща му възможност да даде обяснения по нарушението да изложи възражения, НЕ се установиха КОНКРЕТНИ

такива/отразено „Имам възражения“/.

Последващата втора възможност за излагане евентуални възражения, законодателя е предоставил на евентуалния нарушител в разпоредбата на чл.44 от ЗАНН от която същия СЕ е възползвал-л.8/.

При спазване на разпоредбата на чл.43 ал.5 от ЗАНН на нарушителя е връчен препис от акта срещу разписка.

Съдът, извършвайки служебна проверка на съставения акт за установяване на административно нарушение и издаденото въз основа на него наказателно постановление направи следните правни изводи:

Конкретно,относно деянието за което в процесното НП е наложено наказание: “Глоба” в размер на 100лв. на осн. чл.183 ал.5 т.1 от ЗДВП/чл.183. 5) Наказва се с глоба 100 лв. водач, който: 1. преминава при сигнал на светофара, който не разрешава преминаването;.../ за извършено нарушение по чл.6 т.1 от ЗДВП/чл.6. Участниците в движението:1. съобразяват своето поведение със сигналите на длъжностните лица, упълномощени да регулират или да контролират движението по пътищата, както и със светлинните сигнали, с пътните знаци и с пътната маркировка; 2. изпълняват разпорежданията на лицата, упълномощени да регулират или да контролират движението по пътищата, независимо от светлинните сигнали, пътните знаци, маркировката на пътя и правилата за движение./ с изложена фактология затова,че /на 10.1.2022г. в 17,40ч. в с.Драгичево-общ.Перник по ул.“Кракра“ с посока на движение от с.Рударци към гр.Перник, управлява л.а „Субару-Легази“ рег. № ***, като на кръстовището с ПП-1-1 навлиза и преминава на ЧЕРВЕН сигнал на работеща в нормален режим светофарната уредба работеща.Водача е сам в автомобила.....“/,състава приема,че процесното вменено нарушение е опорочено, предвид следното:

Задължението на водачите на пътни превозни средства да съобразяват поведението си със светлинните сигнали е регламентирано ОБЩО в разпоредбата на чл.6 т.1 пр.2-ро от ЗДВП, сочена като нарушена в случая.

Конкретизация на това задължение се съдържа в разпоредбите на чл.12 от ЗДВП и Глава VIII-ма от „Правилника за прилагане на ЗДВП“, които регламентируют мястото на поставяне на светофарни уредби и значението на светлинните сигнали, както и в „НАРЕДБА № 17 от 23.07.2001г. за регулиране на движението по пътищата със светлинни сигнали“, издадена на основание чл.14 ал.1 от ЗДВП.

Конкретно, а не общо правило, свързано с конкретната забрана може да се открие в разпоредбата на чл.31 ал.7 т.1 от „Правилника за прилагане на Закона за движението по пътищата“- ЧЕРВЕНА светлина означава-“Преминаването е забранено” т.е същата е забранителна в който

смисъл би следвало във посочената по горе фактическа обстановка, това обстоятелство да бъде отразено, което не е направено.

В хипотезите и на чл.31 ал.7 т.2 и т.4 също не е разрешено преминаването.

Или пък в чл.7 т.1 б "б" от Наредба №17 от 23.07.2001г. за регулиране на движението по пътищата със светлинни сигнали -вид светлинен сигнал с посочен цвят, означаващ "Преминаването забранено".

Но и текста на чл.7 т.1 б."в" от посочената наредба регламентира вид сигнал с жълт цвят, означаващ "Внимание, спри!", при който сигнал/ вид светлинен сигнал /също не се разрешава преминаването.

В случая отговорността на жалбоподателя е ангажирана на основание чл.183 ал.5 т.1 от ЗДВП, която самостоятелно установява състав на административно нарушение и същевременно определя санкцията, която следва да се наложи за него.

Именно в тази насока са същинските възражения на жалбоподателя който оспорва при изложените обстоятелства да е преминала кръстовището, а именно на ЧЕРВЕН сигнал на светофарната уредба, забраняващ преминаването, а отгук да е извършила нарушение на светлинната сигнализация. Твърди, че фактическите обстоятелства по случая са неправилно установени, тъй като в същия момент светофарната уредба е работела нормално /светела е зелена светлина/, което е довело до достигане до необосновани фактически и правни изводи, относно наличието на извършено нарушение.

Изводът си, че жалбоподателя е извършил нарушението, наказващият орган е формирал единствено въз основа констатациите в акта за установяване на нарушението.

Съгласно чл.53 от ЗАНН наказателно постановление се издава, когато е установено по безспорен начин извършването на нарушението, самоличността на нарушителя и неговата вина. В административно наказателното производство тежестта на доказване лежи върху АНО, като жалбоподателят не е длъжен да доказва, че не е извършил нарушенията, респ., че не е действал виновно, нито е допустимо да се правят изводи в негова вреда ако не е доказал възраженията си.

Регламентираната в чл.189 ал.2 ЗДвП доказателствена сила на съставения акт за нарушение не обвързва съда. Отразените в него обстоятелства, послужили като фактическо основание за ангажиране административно наказателната отговорност на жалбоподателя подлежат на доказване в съдебното производство със средствата и способите по НПК в съответствие с правилата и принципите в кодекса, като доказателствата и средствата за тяхното установяване не могат да имат предварително определена сила и доказателствената тежест остава за административно наказващия орган, съобразно презумпцията за невиновност в чл.16 от НПК, приложима и в административно наказателното производство с оглед чл.84 от ЗАНН.

В този контекст, събраните в хода на съдебното производство гласни и писмени доказателства не установяват обстоятелствата по чл.53 от ЗАНН. Разпитания в съдебното следствие свидетел– актосъставителят Н. Й. М. /свидетеля Д. ЕЛ. К. не се явява и е заличен/ по никакъв начин не допринасят в тази посока, тъй като явилиия се свидетел заявява, че изобщо НЕ помни случая, включително и след предявяване на съдържанието на съставения АУАН.

След, като актосъставителя-очевидец на извършването на нарушението не предоставя сведения относно възприетите факти, то наличието на съставен акт, записите в който формално потвърждават, не е достатъчно, за да се приеме еднозначно, че обстоятелствата в съдържанието му са отразени обективно и точно и съответстват на действителността. Липсата на спомен за случая не дава възможност да се проверят и твърденията на жалбоподателя, относно обстоятелствата, при които нарушението е констатирано от служителите на МВР–по време на движение и при неблагоприятни от гледна точка видимост метеорологични условия.

Други доказателства АНО не е ангажирал в процеса. Поради това възраженията на жалбоподателя-че не е извършил нарушението, не могат да бъдат игнорирани, като недостоверни и защитни.

Изложеното мотивира съдебния състав да приеме, че извършването на нарушение по чл.6 т.1 от ЗДвП, НЕ е доказано по несъмнен начин, тъй като събраните доказателства не позволяват формиране на категоричен извод, че фактите, относими към състава на нарушението са установени точно и че

законосъобразно жалбоподателя е бил привлечен към административно наказателна отговорност.

С оглед презумпцията за невиновност в чл.16 от НПК, намиращ субсидиарно приложение в административно наказателното производство, изложеното е достатъчно основание за отмяна на издаденото наказателно постановление, като НЕзаконосъобразно.

В подкрепа на горния извод е и обстоятелството, че видно от приложеното възражение в хипотезата на чл.44 от ЗАНН, жалбоподателя твърди/което не е оборено/, че непосредствено след като е преминал през светофарната уредба е бил последван от автомобила на служителите на МВР и то не в специален режим т.е. те също са преминали през светофара след него, като в случай, че това е направено без специален режим се налага извода, че светофара не е бил в режим ЧЕРВЕНА забранителна светлина с оглед сложността на кръстовището и трафика София-Перник.

С оглед изложеното и на осн. чл.63 ал.3 т.2 вр. ал.1 вр. чл.58д т.4 от ЗАНН, съда

РЕШИ:

ОТМЕНЯВА Наказателно постановление № 22-1158-000013/18.I.2022год. на Началник сектор ПП-КАТ-ОДП-Перник с което на жалбоподателя ИВ. АНГ. ИВ.-ЕГН ***** е наложено наказание: “Глоба” в размер на 100лева на осн. чл.183 ал.5 т.1 от ЗДвП за извършено нарушение по чл.6 т.1 от ЗДвП.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване, по реда на Административно процесуалния кодекс-Глава XII, пред Пернишки Административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Перник: _____